

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év március hó 8. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 23.B.88/2009/10. számú ítéletét annyiban **megváltoztatja**, hogy a Monori Rendőrkapitányságon T.357/2008. szám alatt őrzött fejsze elkobzását mellőzi és a lefoglalás megszüntetése mellett megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 7.500,- (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 23.B.88/2009/10. számú, 2010. február hó 24. napján kelt ítéletében a vádlottat 2. rb. a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és részben a (2), részben a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntettének a kísérlete miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogva tartás beszámításáról a kiszabott büntetésbe; elrendelte a korábban próbaidőre felfüggesztett 1 év 4 hónap börtön végrehajtását, az elkövetéshez eszközül használt fejszét elkobozta, és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség viselésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentésért, a védő másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében is fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.322/2010/1. számú átiratában az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását, a bűnjel lefoglalás megszüntetése melletti megsemmisítését indítványozta, mivel az nem az elkövető tulajdona, a jogos tulajdonos pedig nem tart rá igényt. Az ügyészség átiratában relatív eljárási szabálysértésként észrevételezte a tanúk vallomásának ismertetését, a felolvasás helyett; mellőzni kérte a vádlott ténybeli beismerő vallomására történő hivatkozást az enyhítő büntetés kiszabási körülmények között, egyben bejelentette, hogy az ítéltábla nyilvános ülésén nem vesz részt.

A vádlott védője perbeszédében a felmentést célzó perorvoslatát az első tényállási pontnál a bizonyítékok hiányára alapította, a másodiknál jogos védelmi helyzetre hivatkozott. Álláspontja szerint sérült a közvetlenség elve, mivel a tanúk kihallgatása helyett, csak a vallomásuk felolvasására került sor. Másodlagos - büntetés mérséklést célzó - indítványát további enyhítő körülmények felsorolásával, a cselekmény kísérleti szakával, a sértett ittasságával, és a vádlott egészségi állapotában bekövetkezett negatív változással indokolt.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlanságának adott hangot.

A védelmi fellebbezés nem alapos, az ügyészi indítvány a bűnjel vonatkozásában megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva az első fokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § szerint teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírlata során előjáróban az eljárási szabályok megtartását vizsgálta. Az elsőfokú bíróság 1. és 2. számú sértett vallomását „ismertette” az elsőfokú tárgyaláson, azonban a jegyzőkönyvből és a tárgyalás menetéből kitűnően a vallomások tartalma teljes terjedelmében megismerésre/felolvasásra került, a vádlott pontosan tudta mit vallottak a tanúk, módjában állt azt észrevételezni. A jegyzőkönyv pontatlan megfogalmazása, helytelen szóhasználat ellenére a kellő körültekintéssel elvégzett eljárási cselekmény nem befolyásolta az ügy érdemi elbírálását. Mivel a tanúk idézése megelőzte a vallomások tárgyalás anyagává tételét, illetőleg az elsőfokú bíróság megtette a szükséges intézkedéseket a tanúk tartózkodási helyének felkutatása végett, az ismeretlen helyen lévő tanúk vallomásának az eljárási szabályok megtartásával történő felolvasása nem sértheti a közvetlenség elvét, ezért az erre történő védelmi hivatkozás alaptalan.

Az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata során észlelte az ítéltábla, hogy 1. számú igazságügyi orvos szakértő tárgyalási meghallgatásának megkezdése előtt szakértői esküjére lett figyelmeztetve, a hamis szakvélemény adásának következményei helyett. A 2009. október 1-jén megváltozott -a Be. 110.§-t érintő - szabályokat az elsőfokú bíróság a 2010. február 18.-i határnapon megtartott tárgyaláson nem alkalmazta, és ezzel az eljárási szabályokat megsértette. A jegyzőkönyv tartalmából kitűnően azonban az szakértő a nyomozás során elkészített szakvéleményt minden tekintetben fenntartotta, azt nem módosította, és ki sem egészítette, így az írásbeli szakvélemény továbbra is irányadó. Továbbmenően 1. számú állandó igazságügyi szakértő, ezért az esküjére történő kioktatás az eskü tartalma miatt lényegében magában foglalja a hamis szakvélemény adás tilalmát is.

Az eljárási szabályok megtartását követően az ügy érdemét vizsgálta az ítéltábla és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárásban feltárta az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez feltétlenül szükséges bizonyítékokat. Azokat egyenként és összességében is értékelési körébe vonta, megalapozott, és iratellenes megállapításokat nélkülöző ítéleti tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el a vádlott tagadó vallomását, mivel az első cselekménynél az 1. számú sértett következetes terhelő vallomását minden tekintetben alátámasztotta az objektív szakértői vélemény mind az okozott sérülést, mind pedig annak keletkezési mechanizmusát illetően. A vádlott és a sértett kölcsönös dulakodása során a vádlott a magához vett - egyébként a cselekmény helyszínéül szolgáló 1. számú tanú tulajdonát képező házban talált - baltával a sértett homlokára közepes erővel, a balta fokával mért ütést. Cselekménye csak a sértett elmozdulása miatt nem okozott súlyosabb, akár halálos végű eredményt. A sértett következetes vallomása és a támogató szakértői vélemény - a védelem hivatkozásával szemben - elegendő bizonyíték a vádlott cselekvőségére.

A 2. számú sértett sérelmére elkövetett bűncselekménynél maga a vádlott is elismerte, hogy egy ízben megütötte a sértettet, és az elsőfokú bíróság helyesen vetette el, hogy a vádlott ezt önvédelemből tette. A sértett és felesége vallomását a helyszíni szemle adatai és a fényképfelvételek igazolták a betört ajtót illetően, azonban a sértettre mért második ütésre vonatkozó vallomásukat a bíróság nem fogadta el, mivel azt az orvos szakértői vélemény nem támasztotta alá. Az elkövetés eszközét, a méretes husángot a vádlott vitte magával a helyszínre, ahol semmi nem utalt arra, hogy az eszközzel érkező, az ajtót betörő, majd a magával vitt 50 cm-es bottal a sértettre ütést mérő vádlott jogos védelmi helyzetben lett volna, azaz hogy őt bármilyen támadás érte a sértett részéről. A vádlott okozta sérülés helye, az ütés ereje és a végrehajtás eszköze súlyosabb - 8 napon túl gyógyuló - sérülést is eredményezhetett volna.

Az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalma szerint csak a vádlott előélete körében kell azzal kiegészíteni, hogy a

- a vádlottat a Monori Városi Bíróság 6.B.581/2005/38. számú, a Pest Megyei Bíróság 3.Bf.660/2007/16. számú határozata folytán 2009. január 8. napján jogerős ítéletével garázdaság vétsége és testi sértés büntette miatt - halmazati büntetésül - 9 hó - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte. (erkölcsi bizonyítvány adata)

A Pest Megyei Bíróság ítélete megalapozott, kellően felderített és megindokolt, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a pontosan rögzített tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése életveszélyt okozó testi sértés és súlyos testi sértés kísérleteként.

A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket helyesen feltárta és felsorolta az elsőfokú bíróság, azt csak annyiban kell kiegészíteni, hogy a bűnhalmazat is súlyosító körülmény, mivel a büntetés mértékét a halmazati büntetésre vonatkozó szabályok mellőzésével szabta ki a bíróság. Nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyész álláspontját a ténybeli beismerő vallomás kisebb súlyú enyhítő tényezőkénti értékelésének mellőzését illetően. Mivel az elsőfokú bíróság a vádlott vallomására részben tényállást alapított, ezért az állandó bírói gyakorlat értelmében - ha csekélyebb

súllyal is -, de a vádlott javára kell értékelni a ténybeli előadását akkor is, ha az a bűnösségre nem terjedt ki.

A vádlott a nyilvános ülésen az első fokú elbírálás óta kialakult betegségére hivatkozott, de azt semmivel nem támasztotta alá, és nem is valószínűsítette, orvosi dokumentumot nem tudott csatolni, ezért nem lehetett a javára értékelni.

A megyei bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával, a törvényi minimum alatti mértékben szabott ki büntetést a vádlottal szemben, amely enyhe büntetés, ezért további mérséklésére nincs törvényes ok. Mivel a vádlott terhére nem volt bejelentve fellebbezés, a büntetés súlyosítására sem volt mód.

Az ügyész észrevétele az elkövetés eszközének elkobzását illetően alapos. Mivel a lefoglalt fejsze nem a vádlott, hanem az 1. számú tanú tulajdona, elkobzásának törvényi előfeltételei hiányoznak. A tanú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján jogosultként nem tartott igényt a bűnjelre, ezért a lefoglalás megszüntetése mellett az értéktelen tárgy megsemmisítésének van helye. /Be. 155.§ (1), (8) bekezdés/

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a bűnjel kérdésében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § értelmében helybenhagyta.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2011. év március hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 23.B.88/2009/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.143/2010/6. számú ítéletében foglalt változás mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év március hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*